

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-12020/2018-ERU
Č. j. 12020-12/2018-ERU

V Ostravě dne 5. listopadu 2020

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon ve znění pozdějších předpisů“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení sp. zn. OSR-12020/2018-ERU vedeném jako společné správní řízení dvou správních řízení, a to správního řízení sp. zn. OSR-09278/2018-ERU zahájeného z moci úřední doručením příkazu podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dne 12. listopadu 2018 a správního řízení sp. zn. OSR-11725/2018-ERU zahájeného z moci úřední ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu dne 3. prosince 2018, s obviněným z přestupku, kterým je společnost **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Praha 1 - Nové Město, Na Poříčí 1046,1047/24-26, PSČ 110 00, IČO: 27386732, ve věci podezření ze spáchání 3 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 15. července 2019 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), rozhodl

t a k t o :

- I. Účastník řízení, společnost **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Praha 1 - Nové Město, Na Poříčí 1046,1047/24-26, PSČ 110 00, IČO: 27386732 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 140504814) v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona nesdělil neprodleně na žádost zákazníka v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny, datum ukončení dodávky elektřiny, a to dvěma dílčími skutky (tj. jedním vůči každému z níže uvedených zákazníků), když:
- a) nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [REDAKCE], nar [REDAKCE], datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 16. ledna 2017 prostřednictvím zástupce – právnické osoby eCentre, a.s., se sídlem Argentinská 286/38, Holešovice, 170 00 Praha 7, IČO: 27149862, dále jen „Zástupce“ (kdy současně podal výpověď Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu ze dne 25. října 2013),

b) nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [REDACTED], nar. [REDACTED], datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [REDACTED] na adrese [REDACTED], [REDACTED], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 27. ledna 2017 prostřednictvím Zástupce (kdy současně podal výpověď Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu ze dne 15. září 2014).

II. Účastník řízení **se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto obchodník s plynem (držitel licence na obchod s plynem č. 240705565) v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona nesdělil neprodleně na žádost zákazníka v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka plynu, datum ukončení dodávky plynu, když konkrétně nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) paní [REDACTED], nar. [REDACTED], datum ukončení dodávky plynu do odběrného místa plynu EIC [REDACTED] na adrese [REDACTED], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 24. ledna 2017 prostřednictvím Zástupce (kdy současně podal výpověď Rámcové smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu, včetně dodatku ze dne 18. června 2009).

III. Účastník řízení **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele**, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – paní [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], (odběrné místo elektřiny: EAN [REDACTED] na adrese [REDACTED]) – **dvěma dílčími skutky** platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal [Smlouva s tímto spotřebitelem byla původně uzavřená se společností BICORN s.r.o., IČO: 27230112, přičemž veškerá práva a povinnosti z této smlouvy vyplývající měla ke dni 1. srpna 2016 přejít na základě smlouvy o prodeji podniku na účastníka řízení; na základě žádosti uvedeného spotřebitele o ukončení smlouvy ze dne 3. srpna 2016 měla být smlouva s uvedeným spotřebitelem ve smyslu ust. bodu II. 5 písm. b) ve spojení s ust. bodu II. 4 Všeobecných obchodních podmínek dodávky elektřiny ze dne 10. listopadu 2009 účinných od 1. března 2010 ukončena nejpozději ke dni 30. listopadu 2016, tj. uplynutím tříměsíční výpovědní doby počínající běžet prvního dne kalendářního měsíce následujícího po doručení písemné výpovědi účastníku řízení], a to prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne 27. září 2017 (vystavené za období od 10. října 2016 do 24. září 2017, tj. konkrétně v části od 1. prosince 2016 do 24. září 2017) a konečné faktury č. [REDACTED] ze dne 24. dubna 2018 (vystavené za období od 25. září 2017 do 15. dubna 2018).

IV. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání celkem 3 přestupků, a to konkrétně pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ukládá **úhrnná pokuta ve výši 80 000 Kč** (slovy: osmdesát tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona

o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 46318.

- V. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 46318.
- VI. **Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU s účastníkem řízení v části týkající se podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že jako obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 140504814) v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 27. ledna 2017 prostřednictvím Zástupce (kdy současně požádal o ukončení platnosti Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě nízkého napětí ze dne 12. listopadu 2012 v řádném nejbližším možném termínu), se podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavuje, jelikož skutek není přestupkem.**
- VII. **Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU s účastníkem řízení v části týkající se podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že jako obchodník s plynem (držitel licence na obchod s plynem č. 240705565) v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], datum ukončení dodávky plynu do odběrných míst plynu EIC [REDAKCE], EIC [REDAKCE], EIC [REDAKCE] a EIC [REDAKCE], všechny na adrese [REDAKCE], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 24. ledna 2017 prostřednictvím Zástupce (kdy současně požádal o ukončení platnosti 4 Smluv o sdružených službách dodávky plynu ze dne 15. února 2013 v řádném nejbližším možném termínu), se podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavuje, jelikož skutek není přestupkem.**

Odůvodnění

I. Úvod

Správní řízení sp. zn. OSR-09278/2018-ERU bylo zahájeno doručením příkazu ze dne 7. listopadu 2018, č. j. 09278-3/2018-ERU, podle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu, vydaného na základě výsledků kontroly sp. zn. 02465/2018-ERU zahájené doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v tehdy účinném znění, ve věci dodržování ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona a ust. § 61 odst. 2 písm. m) téhož zákona účastníkem řízení. Citovaným příkazem byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání 3 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Příkaz byl účastníku řízení doručen dne 12. listopadu 2018. Přípisem ze dne 20. listopadu 2018 podal účastník řízení proti citovanému příkazu odpor, čímž byl příkaz zrušen a správní řízení pokračovalo.

Dne 3. prosince 2018 zahájil Úřad ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení další správní řízení z moci úřední, a to sp. zn. OSR-11725/2018-ERU doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29. listopadu 2018, č. j. 11725-3/2018-ERU, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Správní řízení sp. zn. OSR-11725/2018-ERU bylo zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu v rámci provedeného šetření, kdy relevantní podklady byly do spisu založeny dne 28. listopadu 2018 pod č. j. 11725-2/2018-ERU a účastníku řízení byly tyto podklady specifikovány v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29. listopadu 2018, č. j. 11725-3/2018-ERU.

Dne 6. prosince 2018 Úřad vydal usnesení č. j. 12020-1/2018-ERU, kterým rozhodl o spojení dvou výše uvedených správních řízení, tj. o spojení správního řízení sp. zn. 09278/2018-ERU a sp. zn. OSR-11725/2018-ERU, do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU ve smyslu ust. § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 140 odst. 1 správního řádu.

II. Kontrolní zjištění

Ve vztahu ke skutkům uvedeným ve výroku I., II., VI. a VII. tohoto rozhodnutí shromáždil kontrolní orgán průběhu provedené kontroly na základě doručeného oznámení o zahájení kontroly podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 21. května 2018 Protokol o kontrole č. [REDAKCE] č. j. 02465-14/2018-ERU

V závěru protokolu o kontrole bylo uvedeno kontrolní zjištění, že provedenou kontrolou u účastníka řízení, jakožto držitele licence na obchod s elektřinou a obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení nesdělil neprodleně na žádost zákazníků [REDAKCE] nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE] v postavení spotřebitelů, kteří vypověděli smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu, datum ukončení dodávky elektřiny či plynu, čímž porušil

povinnost stanovenou mu ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona (v případě nesdělení data ukončení dodávky elektřiny) a ust. § 61 odst. 2 písm. m) téhož zákona (v případě nesdělení data ukončení dodávky plynu).

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole účastník řízení nepodal námitky.

V rámci provedeného šetření (ve vztahu k jednání popsanému ve výroku III. tohoto rozhodnutí) kontrolní orgán shromáždil podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, dle kterých se účastník řízení mohl dopustit agresivní obchodní praktiky vůči spotřebiteli – paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], odběrné místo elektřiny: EAN [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] (dále jen „paní [REDAKCE]“).

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad vydal po vyhodnocení všech zjištěných skutečností podle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu příkaz ze dne 7. listopadu 2018, č. j. 09278-3/2018-ERU. Jelikož účastník řízení podal proti uvedenému příkazu odpor, dnem doručení příkazu (tj. dnem 12. listopadu 2018) bylo správní řízení zahájeno a bylo v něm dále pokračováno. Dne 20. září 2018 (tj. před vydáním citovaného příkazu) správní orgán převzal do správního spisu sp. zn. OSR-09278/2018-ERU kontrolní spis vedený pod sp. zn. 02465/2018-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 09278-2/2018-ERU.

Úřad dále na základě skutečností zjištěných při provedeném šetření (ve vztahu k odběrnému místu elektřiny paní [REDAKCE]) zahájil po vyhodnocení všech zjištěných skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-11725/2018-ERU z moci úřední doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29. listopadu 2018, č. j. 11725-3/2018-ERU (tj. dne 3. prosince 2018). Prostřednictvím oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a poučen o možnosti požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. Dne 28. listopadu 2018 správní orgán vložil do správního spisu sp. zn. OSR-11725/2018-ERU podklady získané v rámci provedeného šetření, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 11725-2/2018-ERU.

Vzhledem k tomu, že s tímž účastníkem řízení byla současně vedena dvě správní řízení, správní orgán následně postupoval ve smyslu ust. § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 140 odst. 1 správního řádu, jak již bylo uvedeno, a dne 6. prosince 2018 vydal usnesení č. j. 12020-1/2018-ERU, kterým rozhodl o spojení dvou výše uvedených správních řízení, tj. o spojení správního řízení sp. zn. 09278/2018-ERU a sp. zn. OSR-11725/2018-ERU, do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU.

Dne 6. prosince 2018 Úřad vyrozuměl účastníka řízení o spojení správních řízení vedených s účastníkem řízení, a to přípisem označeným Vyrozumění o vedení společného řízení z téhož dne, č. j. 12020-2/2018-ERU, doručeným účastníku řízení téhož dne.

Dne 9. září 2019 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 12020-3/2018-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci a současně jej poučil o možnosti požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Zároveň bylo účastníku řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 9. září 2019.

Účastník řízení se ve věci nevyjádřil, ani Úřadu nezaslal podklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a na skutečnost, že účastník řízení nenavrhl provedení dalších důkazů ani neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následné vydání rozhodnutí, byly úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 uvedeného zákona.

S ohledem na výše uvedené Úřad vydal dne 5. listopadu 2019 rozhodnutí č. j. 12020-4/2018-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ve výroku I. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání 3 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, ve výroku II. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona, ve výroku III. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, za což mu výrokem IV. napadeného rozhodnutí uložil pokutu ve výši 120 000 Kč, spolu s povinností úhrady nákladů řízení ve výroku V. napadeného rozhodnutí.

Proti napadenému rozhodnutí podal účastník řízení dne 21. listopadu 2019 rozklad, který doplnil podáním ze dne 25. listopadu 2019. Účastník řízení napadl všechny výroky napadeného rozhodnutí. Účastník řízení namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to z důvodu, že mu výrokem IV. byla uložena vyšší pokuta, než zákon dovoluje. Ve zrušeném příkazu totiž byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za spáchání 5 přestupků. Nejzávažnějším byl přitom vyhodnocen jeden přestupek, za jehož spáchání tedy byla původně uložena pokuta 50 000 Kč, avšak napadeným rozhodnutím byla uložena pokuta ve výši 120 000 Kč, což je dle účastníka řízení v rozporu se zásadou reformace in peius (zákazu změny k horšímu). Na této skutečnosti dle účastníka řízení nic nemění ani skutečnost, že řízení o dalších 5 přestupcích bylo následně spojeno do společného řízení.

Účastník řízení ve svém rozkladu dále namítal, že svým jednáním vůči zákazníkům paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE] nemohl naplnit znaky skutkové podstaty vytýkaných přestupků (nesdělením data ukončení dodávek elektřiny, resp. plynu). Dle účastníka řízení je předpokladem vzniku zákonné povinnosti sdělení data ukončení dodávek skutečnost, že zákazník v postavení spotřebitele závazek ze smlouvy o dodávce elektřiny, případně plynu vypověděl nebo od takové smlouvy odstoupil. Dle účastníka řízení mu taková povinnost vůči paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE] ani nevznikla, neboť tito zákazníci požádali o ukončení smlouvy v řádném nejbližším možném termínu a smlouvu tedy nevypověděli, ani od ní

neodstoupili.

Účastník řízení dále považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a zmatečné. Dle výroku III. napadeného rozhodnutí měl účastník řízení neobjednané služby paní [REDAKCE] poskytovat od 1. prosince 2016, když podle správního orgánu ke dni 30. listopadu 2016 uplynula výpovědní doba. S tímto hodnocením je však dle účastníka řízení v rozporu ta část odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve které správní orgán dovozuje společenskou škodlivost jednání účastníka řízení vůči uvedené zákaznici, neboť správní orgán dospěl k závěru, že škodlivost jednání účastníka řízení spočívala zejména v počtech úkonů, které musela paní [REDAKCE] vůči účastníku řízení učinit, aby jí nakonec bylo umožněno smlouvu ukončit. Z této části odůvodnění tak dle účastníka řízení vyplývá, že právním následkem úkonu paní [REDAKCE] ze dne 3. srpna 2016 tedy nebyl zánik závazku ke dni 30. listopadu 2016. Z uvedených důvodů je napadené rozhodnutí dle účastníka řízení nesrozumitelné z důvodu jeho vnitřní rozpornosti.

Účastník řízení závěrem rozkladu navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila, případně aby snížila uloženou pokutu na 50 000 Kč, přičemž ostatní namítané vady budou následně předmětem správní žaloby proti rozhodnutí a budou přezkoumány správním soudem v rámci řízení o podané správní žalobě.

IV. Řízení o rozkladu

Dne 30. června 2020 Rada Úřadu rozhodla o rozkladu účastníka řízení rozhodnutím z téhož dne, č. j. 12020-11/2018-ERU (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), a to tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Důvodem zrušení napadeného rozhodnutí přitom bylo nedostatečné odůvodnění a nesprávné právní hodnocení.

Ke konkrétním důvodům zrušení napadeného rozhodnutí Rada v rozhodnutí o rozkladu uvedla následující.

Ve vztahu k porušení povinnosti sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu, datum ukončení dodávky elektřiny/plynu, Rada v souladu s námitkami účastníka řízení uvedla, že u části jednání, jež je účastníku řízení kladeno za vinu (ve vztahu k jednání vůči paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE]), není z napadeného rozhodnutí zřejmé, jak bylo hodnoceno, resp. proč je přestupkem. V těchto případech totiž nedošlo ze strany zákazníků k výpovědi, ani k odstoupení od smlouvy, neboť se jednalo o smlouvy na dobu určitou a tito zákazníci požádali účastníka řízení o ukončení smlouvy v řádném nejbližším možném termínu, tj. učinili úkon zabraňující prolongaci smluv.

V případě úkonu, jehož smyslem je zabránění prolongace smlouvy (ať již je nazván jakkoli), nelze popřít jistou podobnost s výpovědí smlouvy, nicméně ani určité odlišnosti – úkon nesměřuje primárně k předčasnému ukončení plnění závazku oproti ujednané době, ale k jeho neprodloužení, přičemž nedochází k ukončení plnění závazku uplynutím stanovené výpovědní doby, ale uplynutím původně sjednané doby trvání závazku tento zaniká.

Z napadeného rozhodnutí se nicméně nepodává, že by prvostupňový správní orgán hodnotil, že jednání účastníka řízení vůči paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE] představovala úkon zabraňující prolongaci, a napadené rozhodnutí neobsahuje hodnocení, zda lze i uvedený způsob ukončení závazku podřadit pod ust. § 30 odst. 2 písm. m) nebo ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti Rada uvedla, že dle jejího názoru je obecně s ohledem na výklad teleologický, tj. účel právní normy, namísto ze strany obchodníků aplikovat uvedená ustanovení v širším slova smyslu, tedy že by měli zákazníci informovat o termínu ukončení dodávek v případě ukončení smlouvy z jakéhokoliv důvodu (tedy i v případě učinění úkonu v zabrání prolongace smlouvy), neboť věcně jde o obdobnou situaci. Na straně druhé je třeba vycházet z toho, že v řízení o přestupcích nelze obecně rozšiřující výklad použít tam, kde by to znamenalo újmu pro pachatele (tj. rozšíření sankční odpovědnosti výkladem), neboť v případě správnětrestní odpovědnosti je nutno trvat na vysoké míře určitosti vymezení protiprávního jednání (resp. formulaci skutkové podstaty přestupku). Rada spatřuje vadu primárně v tom, že uvedené skutkové okolnosti prvostupňový správní orgán nevzal do úvahy a z hlediska ust. § 30 odst. 2 písm. m) nebo ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona je nepodrobil hodnocení, což by měl v rámci nového projednání učinit, přičemž nelze vyloučit, že část řízení týkající se jednání účastníka řízení vůči zákazníkům paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE] může být na základě tohoto hodnocení v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavena, pokud dospěje k závěru, že skutek, o němž se vede řízení, není přestupkem.

Ve vztahu k namítanému porušení zásady reformatio in peius, když správní orgán v napadeném rozhodnutí uložil účastníku řízení vyšší pokutu, než jaká mu byla uložena ve zrušeném příkazu, Rada uvedla, že obecně nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že správní orgán nemohl v napadeném rozhodnutí uložit vyšší pokutu, neboť spojením obou správních řízení došlo k rozšíření předmětu správního řízení (řízení bylo vedeno o více skutcích) oproti původně vydanému příkazu. Pokud zákaz reformatio in peius neplatí v případě změny právní kvalifikace v situaci, kdy nedošlo k rozšíření předmětu řízení, tím spíše nelze trvat na uplatnění této zásady za situace, kdy je v řízení následně ukládána pokuta za větší počet spáchaných přestupků, než tomu bylo v původním příkazu.

Přestože je však uložení vyšší pokuty oproti původní částce ve vydaném příkazu v obecné rovině odůvodnitelné spojením správních řízení a rozšířením předmětu řízení, považuje Rada v daném případě zvýšení pokuty z 50 000 Kč na 120 000 Kč za pochybné, jakkoli se tato sankce pohybuje v dolní části zákonného rozmezí pro předmětné přestupky.

V projednávaném případě došlo spojením věcí k rozšíření obvinění o 1 přestupek, za který zákon dovoluje z hlediska rozmezí sankce uložit nižší pokutu než v případě skutků podle energetického zákona, byť si je Rada vědoma toho, že konkrétní okolnosti spáchání takového přestupku ho mohou činit objektivně závažnějším a určité zvýšení pokuty odůvodňovat. V napadeném rozhodnutí však byla uložena pokuta více než dvojnásobná oproti zrušenému příkazu. Přestože Rada souhlasí se závěrem prvostupňového správního orgánu, že se v případě přestupku spočívajícího v užití agresivní obchodní praxe vůči spotřebiteli jedná o závažné jednání, které vykazuje obecně vysokou míru společenské škodlivosti, vytkla prvostupňovému správnímu orgánu, že v napadeném rozhodnutí takto razantní zvýšení uložené pokuty přesvědčivým způsobem neodůvodnil.

Jakkoliv spáchání dalšího přestupku představuje přitěžující okolnost, je dle Rady navýšení pokuty o více než polovinu významné a mělo by být přezkoumatelným způsobem odůvodněno, jak spáchání dalšího přestupku mohlo odůvodnit zvýšení pokuty o 70 000 Kč.

Námítku účastníka řízení ohledně nepřezkoumatelnosti a zmatečnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k jednání vůči paní [REDAKCE] shledala Rada účelovou, spočívající ve vytrhávání části odůvodnění z kontextu. Dle Rady se jednalo o drobnou nepřesnost, přičemž takto zjevně nebylo zasaženo do práv účastníka řízení, ani se napadené rozhodnutí v důsledku toho nestalo vnitřně rozporným.

Rada v tomto ohledu prvostupňovému správnímu orgánu vytkla pouze relativní stručnost vlastního odůvodnění, kdy úvahy ohledně naplnění znaků skutkových podstat přestupků tvoří malou část v porovnání s celkovou délkou rozhodnutí, což se projevilo i v nedostatečném hodnocení některých těchto jednání.

V. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou (společností s ručením omezeným) zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 115621.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 1. ledna 2006 a držitelem licence na obchod s plynem č. 240705565 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 12. prosince 2007.

Neprodlené nesdělení data ukončení smlouvy (výroky I. a II. tohoto rozhodnutí)

Účastník řízení:

- uzavřel dne 25. října 2013 se zákazníkem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro odběrné místo EAN [REDAKCE] Smlouvu o sdužených službách dodávky elektřiny a plynu,
- uzavřel dne 18. června 2009 se zákazníkem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro odběrné místo EIC [REDAKCE] Rámcovou smlouvu o sdužených službách dodávky elektřiny a plynu, včetně dodatku,
- uzavřel dne 15. září 2014 se zákazníkem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro odběrné místo EAN [REDAKCE] Smlouvy o sdužených službách dodávky elektřiny a plynu,

dále jen „Smlouvy“, resp. „Odběrná místa“. Smlouvy jsou součástí podkladů založených ve spise pod č. j. 02465-9/2018-ERU, 02465-10/2018-ERU, 02465-11/2018-ERU, 02465-12/2018-ERU a 02465-13/2018-ERU.

Účastník řízení dále:

- převzal závazek ze Smlouvy o sdužených službách dodávky elektřiny ze sítě nízkého napětí ze dne 12. listopadu 2012 uzavřené mezi jinou právnickou osobou a zákazníkem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro odběrné místo EAN [REDAKCE] (dále jen „paní [REDAKCE]“ nebo „odběrné místo paní [REDAKCE]“),
- převzal závazek ze Smluv o sdužených službách dodávky plynu ze dne 15. února 2013 uzavřených mezi jinou právnickou osobou a zákazníkem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro odběrná místa EIC [REDAKCE], EIC [REDAKCE], EIC [REDAKCE] a EIC [REDAKCE] (dále jen „pan [REDAKCE]“ nebo „odběrná místa pana [REDAKCE]“),

kdy i výše uvedené smlouvy jsou součástí podkladů založených ve spise pod č. j. 02465-9/2018-ERU, 02465-10/2018-ERU, 02465-11/2018-ERU, 02465-12/2018-ERU a 02465-13/2018-ERU.

Výše uvedené Smlouvy, na jejichž základě účastník řízení realizoval do Odběrných míst dodávky elektřiny nebo plynu, byly uzavřeny na dobu neurčitou. Smlouvy uzavřené se zákazníky paní [REDAKCE] a panem [REDAKCE] byly uzavřeny na dobu určitou 36 měsíců s od zahájení dodávek s automatickou prodloužením závazku). Ze všech výše uvedených smluv zároveň vyplývá, že zákazníci smlouvy uzavřeli v postavení spotřebitele (tj. fyzických osob, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání), jelikož ve všech těchto smlouvách je u jednotlivých zákazníků uvedeno jejich datum narození, nikoli IČO, dále z Administrativního registru ekonomických subjektů (ARES) vyplývá, že tito zákazníci (kromě paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE]) nejsou vůbec vedeni jako podnikající fyzické osoby, když nadto pan [REDAKCE] i paní [REDAKCE] zvolili jako způsob platby prostřednictvím SIPA, což by u podnikající fyzické osoby nebylo možné, a paní [REDAKCE] měla ve formulářové smlouvě možnost výběru, zda se jedná o „nepodnikatele“ či „firmu“, přičemž zvolila možnost „nepodnikatel“. Je tedy zřejmé, že všichni výše uvedení zákazníci jednali v rámci své podnikatelské činnosti.

Všichni výše uvedení zákazníci v průběhu měsíce ledna 2017 formou pověření k zastupování udělili plnou moc právnické osobě eCentre, a.s., se sídlem Argentinská 286/38, Holešovice, 170 00 Praha 7, IČO: 27149862, tj. Zástupci, a to mj. k podání výpovědi či odstoupení od smlouvy se stávajícím dodavatelem elektřiny nebo plynu do jejich odběrných míst.

Zástupce požadoval v zastoupení jednotlivých výše uvedených zákazníků ve vztahu k jejich odběrným místům ukončení jejich smluv, tj. konkrétně uvedl, že v zastoupení zákazníka zasílá výpověď smlouvy, resp. pokud se jedná o smlouvu na dobu určitou, požaduje její ukončení v řádném nejbližším možném termínu, tedy aniž by byla smlouva prolongována, a to konkrétně

- dne 16. ledna 2017 v případě pana [REDAKCE],
- dne 24. ledna 2017 v případě paní [REDAKCE],
- dne 27. ledna 2017 v případě pana [REDAKCE],
- dne 27. ledna 2017 v případě paní [REDAKCE],
- dne 24. ledna 2017 v případě pana [REDAKCE].

Výše uvedeným úkonem tedy Zástupce ve vztahu k odběrnému místu:

- pana [REDAKCE] podal výpověď smlouvy o sružených službách dodávky elektřiny,
- paní [REDAKCE] podal výpověď smlouvy o sružených službách dodávky plynu,
- pana [REDAKCE] podal výpověď smlouvy o sružených službách dodávky elektřiny,
- paní [REDAKCE] požádal o ukončení smlouvy o sružených službách elektřiny, která byla sjednána na dobu určitou, v řádném nejbližším možném termínu, tedy aniž by byla smlouva prolongována,
- pana [REDAKCE] požádal o ukončení smlouvy o sružených službách plynu, která byla sjednána na dobu určitou, v řádném nejbližším možném termínu, tedy aniž by byla smlouva prolongována.

V rámci podaných žádostí o ukončení jednotlivých smluv bylo zároveň požadováno i neprodlené sdělení data ukončení dodávky elektrické energie dle ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona, resp. plynu dle ust. § 61 odst. 2 písm. m) téhož zákona. Výpovědi Smluv jsou součástí podkladů založených ve spise pod č. j. 02465-9/2018-ERU, 02465-10/2018-ERU, 02465-11/2018-ERU, 02465-12/2018-ERU a 02465-13/2018-ERU.

Termíny ukončení jednotlivých smluv, resp. data ukončení dodávek elektřiny nebo plynu do odběrných míst účastník řízení oznámil přímo zákazníkovi nebo Zástupci, a to:

- v případě pana [REDAKCE] dne 13. března 2017, tj. po 56 dnech (informace poskytnuta přímo dotčenému zákazníkovi prostřednictvím dopisu),
- v případě paní [REDAKCE] dne 13. března 2017, tj. po 48 dnech (informace poskytnuta přímo dotčenému zákazníkovi prostřednictvím dopisu),
- v případě pana [REDAKCE] dne 10. března 2017, tj. po 42 dnech (informace poskytnuta přímo dotčenému zákazníkovi prostřednictvím mailu a následně dne 13. března 2017 prostřednictvím dopisu),
- v případě paní [REDAKCE] dne 3. března 2017, tj. po 35 dnech (informace poskytnuta Zástupci prostřednictvím mailu),
- v případě pana [REDAKCE] dne 3. března 2017, tj. po 38 dnech (informace poskytnuta Zástupci prostřednictvím mailu).

Úkony, jimiž účastník řízení jednotlivým zákazníkům nebo jejich Zástupci sdělil data ukončení dodávek elektřiny nebo plynu, jsou evidovány jako součást podkladů ve spise pod č. j. 02465-5/2018-ERU, 02465-9/2018-ERU, 02465-10/2018-ERU, 02465-11/2018-ERU, 02465-12/2018-ERU a 02465-13/2018-ERU.

Agresivní obchodní praktika (výrok III. tohoto rozhodnutí)

Paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen „paní [REDAKCE]“ nebo „odběrné místo paní [REDAKCE]“) uzavřela dne 2. srpna 2010 s tehdejší právnickou osobou BICORN s.r.o., IČO: 27230112 (ke dni 1. září 2013 došlo ke změně názvu uvedené právnické osoby na RIGHT POWER ENERGY, s.r.o.), Smlouvu o sdružených službách ze sítě nízkého napětí (NN) pro odběrné místo elektřiny: EAN [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] (dále jen „Smlouva“). Uvedená Smlouva byla sjednána na dobu určitou do 1. srpna 2013 s termínem zahájení dodávky od 1. října 2010, nedílnou součástí smlouvy byly i Všeobecné obchodní podmínky dodávky elektřiny, účinné od 1. března 2010.

V článku II. odstavci označeném bodem II. 4 Všeobecných obchodních podmínek se uvádí: „Smlouva uzavřená na dobu určitou zanikne uplynutím dne sjednaného ve smlouvě v případě, že Zákazník doručí Dodavateli písemnou zprávu oznamující mu vůli Zákazníka ukončit smluvní vztah k sjednanému datu a to nejpozději 1 měsíc před dnem sjednaného data ukončení smlouvy. Pokud tak Zákazník neučiní, mění se doba, na kterou se Smlouva uzavřela, z doby určité na dobu neurčitou“.

Vzhledem k tomu, že paní [REDAKCE] nepodala žádost o ukončení smlouvy k datu 1. srpna 2013, došlo dle Všeobecných obchodních podmínek ke změně platnosti Smlouvy z doby určité na dobu neurčitou.

Účastník řízení zaslal paní [REDAKCE] uvítací dopis ze dne 1. srpna 2016, ve kterém jí informoval o tom, že se paní [REDAKCE] od 1. srpna 2016 stává zákazníkem účastníka řízení, tj. právnické osoby BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., a to na základě smlouvy o prodeji části podniku uzavřené mezi právnickou osobou RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., a účastníkem řízení. Dále byla v dopise uvedena informace, že účastník řízení převzal práva a povinnosti dodavatele vyplývající ze stávající platné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a/nebo zemního plynu od právnické osoby RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., v plném rozsahu, a že se se změnou dodavatele pro paní [REDAKCE] nic nemění a dodávka elektřiny do jejího odběrného místa bude probíhat beze změny za podmínek, které si sjednala ve smlouvě s právnickou osobou RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., nebo s téže právnickou osobou pod původním názvem BICORN s.r.o.

Paní [REDAKCE] na výše uvedený dopis reagovala tak, že účastníku řízení zaslala dopis ze dne 3. srpna 2016 označený jako Ukončení smlouvy/výpověď/na odběr elektřiny bez smluvní pokuty, prostřednictvím kterého požádala o ukončení Smlouvy bez smluvní pokuty (přičemž specifikovala své odběrné místo jeho číslem EAN i adresou) a požádala o písemné sdělení přesného data ukončení Smlouvy v co nejkratší době bez sankce.

Účastník řízení zaslal paní [REDAKCE] dopis ze dne 31. srpna 2016 o akceptaci výpovědi Smlouvy, a to ke dni 1. srpna 2019.

Dne 5. září 2016 zaslala paní [REDAKCE] účastníku řízení e-mail, ve kterém uvedla, že ze strany účastníka řízení došlo k porušení zákona, neboť ukončení dodávky elektřiny bylo podáno v zákonné lhůtě.

Účastník řízení odpověděl e-mailem ze dne 7. září 2016, ve kterém uvedl, že prodejem části podniku došlo ke dni 1. srpna 2016 k přechodu všech práv a povinností z právnické osoby RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., na účastníka řízení, nedošlo k porušení zákona a nelze akceptovat dřívější ukončení smlouvy.

Dne 27. září 2017 vystavil účastník řízení paní [REDAKCE] Fakturu – daňový doklad č. [REDAKCE], za fakturační období od 10. října 2016 do 24. září 2017, znějící na přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč.

Účastník řízení dále paní [REDAKCE] vystavil dne 12. října 2016 fakturu č. [REDAKCE], za fakturační období od 25. září 2015 do 9. října 2016, znějící na přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč.

Jelikož účastník řízení žádosti paní [REDAKCE] nevyhověl, paní [REDAKCE] opětovně požádala dne 14. listopadu 2017 prostřednictvím e-mailu o ukončení Smlouvy, a to ke dni 1. prosince 2017. Paní [REDAKCE] své stanovisko doplnila dalším mailem z téhož dne a ze dne 15. listopadu 2017, kde opětovně uvedla, že je nedobrovolným zákazníkem účastníka řízení a že dosud neobdržela vyjádření účastníka řízení.

Společnost Terra Group Investment, a.s., IČO: 29298059, zaslala na základě plné moci dne 7. února 2018 za paní [REDAKCE] prostřednictvím e-mailu účastníku řízení přípis s označením Ozámení o ukončení smlouvy, ve kterém oznámila, že si paní [REDAKCE] nepřeje prolongovat Smlouvu, současně žádá o ukončení dodávek k nejbližšímu možnému datu a žádá o písemné sdělení data ukončení dodávek.

Dne 13. března 2018 zaslala paní [REDAKCE] účastníku řízení urgenci zaslání stanoviska týkajícího se výpovědi Smlouvy z důvodu uzavření nové smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny s jiným dodavatelem.

Účastník řízení zaslal dne 23. března 2018 paní [REDAKCE] oznámení o ukončení Smlouvy v rozsahu dodávky elektřiny, s termínem ukončení smlouvy k datu 9. dubna 2018, bez požadavku na ukončení distribuce.

Dne 26. března 2018 účastník řízení odpověděl paní [REDAKCE] mailem, ve kterém mimo jiné uvedl, že se paní [REDAKCE] stala jeho zákazníkem na základě smlouvy o prodeji části podniku uzavřené mezi účastníkem řízení a společností RIGHT POWER ENERGY, s.r.o. Účastník řízení dále v mailu uvedl, že jelikož paní [REDAKCE] nepodala žádost o ukončení Smlouvy k datu 1. srpna 2013, mělo dojít dle všeobecných obchodních podmínek (platných při podpisu Smlouvy) ke změně platnosti Smlouvy na dobu neurčitou. Důvody, pro které ke změně platnosti Smlouvy nedošlo, účastník řízení připisuje migraci dat společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., do zákaznického systému účastníka řízení. Účastník řízení opětovně uvedl, že k ukončení Smlouvy dojde ke dni 9. dubna 2018.

Dne 9. dubna 2018 zaslala paní [REDAKCE] účastníku řízení prostřednictvím mailu konečný stav elektroměru k témuž dni, tj. ke dni ukončení Smlouvy. Dne 10. dubna 2018 zaslala také právnická osoba Terra Group Investment, a.s., v zastoupení paní [REDAKCE] účastníku řízení prostřednictvím mailu konečný stav elektroměru paní [REDAKCE] ke dni 9. dubna 2018. Stav elektroměru dle obou uvedených mailů činil [REDAKCE] kWh.

Dne 24. dubna 2018 vystavil účastník řízení paní [REDAKCE] konečnou fakturu – daňový doklad č. [REDAKCE], za fakturační období od 25. září 2017 do 15. dubna 2018, znějící na přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč.

Podle vyjádření účastníka řízení ze dne 4. září 2018 byla žádost o ukončení smluvního vztahu zpracována ještě zaměstnanci společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., před přechodem agendy na účastníka řízení. Požadavek na ukončení Smlouvy byl ze strany společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., akceptován k datu 1. srpna 2019, dle záznamu z evidence. Po zmigrování zákaznických dat do zákaznického informačního systému po převzetí zákaznické databáze účastníkem řízení byla Smlouva vedena jako smlouva na dobu určitou do 1. srpna 2019. Účastník řízení dále uvedl, že dne 13. března 2018 (na základě stížnosti zasláné paní [REDAKCE] Úřadu) překontroloval smluvní podmínky a založil požadavek na opravu data ukončení. Dne 23. března 2018 bylo dle požadavku opraveno datum ukončení na 9. duben 2018, kdy nové datum ukončení bylo paní [REDAKCE] sděleno dopisem. Dne 29. března 2018 si o odběrné místo paní [REDAKCE] požádal nový dodavatel k datu 16. dubna 2018, kdy toto účastník řízení akceptoval a ode dne 16. dubna 2018 je tedy odběrné místo paní [REDAKCE] u jiného dodavatele.

VI. Nové projednání věci

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedené právo se totiž v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem řízení, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení. Do správního spisu však žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl prokazatelně doručen.

VII. Právní hodnocení

Podle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Neprodlené nesdělení data ukončení smlouvy (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí)

Správní orgán poznamenává, že ke spáchání pokračujícího přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dokonáním posledního dílčího útoku, tedy jednáním, resp. spíše nekonáním ve vztahu k panu [REDAKCE]. Účastník řízení měl neprodleně po podání žádosti Zástupce tohoto zákazníka sdělit datum ukončení smlouvy ve vztahu k odběrnému místu elektřiny pana [REDAKCE]. Jelikož žádost Zástupce byla podána dne 27. ledna 2017, má správní orgán za to, že za naplnění pojmu neprodleně by ještě bylo možné považovat odpověď na počátku měsíce února 2017, tj. za okamžik spáchání tohoto přestupku je nutno považovat právě počátek měsíce února 2017.

Ve vztahu k okamžiku spáchání přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí, správní orgán uvádí, že k jeho spáchání došlo jednáním, resp. spíše nekonáním ve vztahu k paní [REDAKCE]. Účastník řízení měl neprodleně po podání žádosti Zástupce tohoto zákazníka sdělit datum ukončení smlouvy ve vztahu k odběrnému místu plynu paní [REDAKCE]. Jelikož žádost Zástupce byla podána dne 24. ledna 2017, má správní orgán za to, že za naplnění pojmu neprodleně by ještě bylo možné považovat odpověď na konci měsíce ledna 2017, tj. za okamžik spáchání tohoto přestupku je nutno považovat právě konec měsíce ledna 2017.

Podle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována

v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání posuzovaných přestupků (uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí) se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupků, tj. právní úprava dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení naposledy novelizován zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2020 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [v ust. § 91 odst. 5 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 5 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 držitelem licence na obchod s elektřinou. Rovněž energetický zákon [v ust. § 91 odst. 11 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 11 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 držitelem licence na obchod s plynem.

K samotným skutkovým podstatám, tedy k porušení povinností dle ust. § 30 odst. 2 a § 61 odst. 2 energetického zákona, konkrétně dle ust. § 30 odst. 2 písm. m) a § 61 odst. 2 písm. m) téhož zákona, správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s elektřinou i obchodník s plynem mají povinnost sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi (spotřebiteli), který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu, datum ukončení dodávky elektřiny/plynu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupky novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání

účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána (tj. dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, i energetického zákona se za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) i ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona uloží pokuta do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Energetický zákon tedy za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) i ust. § 91 odst. 11 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VIII. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Agresivní obchodní praktika (výrok III. tohoto rozhodnutí)

Jak již bylo uvedeno, dne 1. července 2017 nabyt účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Jelikož jednání popsané ve výroku III. tohoto rozhodnutí bylo ve smyslu ust. § 2 odst. 4 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky spácháno dokonáním posledního dílčího útoku, tedy vystavením faktury ze dne 24. dubna 2018, a jelikož v té době již byl účinný zákon o odpovědnosti za přestupky, použije se na jednání účastníka řízení popsané ve výroku III. tohoto rozhodnutí zákon o odpovědnosti za přestupky (tedy právní úprava účinná v době spáchání přestupku).

Právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována bez ohledu na zavinění.

Ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky dále uvádí, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje

za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení. Ve vztahu k přestupku specifikovanému ve výroku III. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 15. července 2019 byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení naposledy novelizován, a to zákonem č. 238/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2020 (dále jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 15. července 2019 [v ust. § 24 odst. 1 písm. a)], tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 1 písm. a)] porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik výrobcem, dovozcem, vývozcem, dodavatelem, prodávajícím nebo jiným podnikatelem. Samotná skutková podstata, tedy porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí (viz ust. § 4 odst. 4), je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupky novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 15. července 2019 ve vztahu k výroku III. tohoto rozhodnutí).

V. I. Obecný právní rámec

Energetický zákon

Přestupku ve smyslu ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona se držitel licence na obchod s elektřinou dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona.

Podle ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona je obchodník s elektřinou povinen sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny, datum ukončení dodávky elektřiny.

Přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona se držitel licence na obchod s plynem dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 téhož zákona.

Podle ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona je obchodník s plynem povinen sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka plynu, datum ukončení dodávky plynu podle této smlouvy.

Zákon o ochraně spotřebitele

Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.

Podle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 1. ledna 2006, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči odběrateli – paní [REDAKCE] vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že paní [REDAKCE] je nepodnikající fyzická osoba, která nejednala v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Uvedené vyplývá ze znění samotné Smlouvy, kde je u identifikace paní [REDAKCE] uvedeno její datum narození, nikoli IČO, jakož i ze sjednaného způsobu platby, a to prostřednictvím SIPO. Současně je nutno uvést, že ani na vystavených fakturách se nikde

neuvádí IČO. Zákazník – paní [REDAKCE] tak naplňuje definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praxe), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praxe zakázána dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praxích vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praxích“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praxe nese znaky některé z nekalých obchodních praxí uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předemná praxe může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nespĺňuje kritéria žádné ze zakázaných praxí uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praxe zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praxe. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praxe, může posuzovat, zda předemná obchodní praxe naplňuje znaky nekalé obchodní praxe podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praxe představuje nekalou obchodní praxe, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praxe naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praxí uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praxích (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praxe v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praxí vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praxích a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praxí vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praxích a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praxe, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praxe naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praxí dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praxích.

V. II. Právní posouzení skutků

V. II. I. Právní posouzení skutků účastníka řízení specifikovaných ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 a licence na obchod s plynem č. 240705565, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu a plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny a plynu a související služby.

Ve správním řízení bylo zjištěno, že Zákazníci ([REDACTED]) uzavřeli s účastníkem řízení Smlouvu ve vztahu k dodávkám elektřiny ([REDACTED]) a plynu (paní [REDACTED]) v postavení spotřebitele. Zákazníci si zvolili Zástupce, který v jednotlivých výše citovaných dnech požádal účastníka řízení v zastoupení uvedených zákazníků ve vztahu k jejich Odběrným místům o ukončení stávajících Smluv. Konkrétně tedy ve vztahu k odběrným místům elektřiny pana [REDACTED] a pana [REDACTED] a ve vztahu k odběrnému místu paní [REDACTED] zaslal výpovědi Smluv těchto Zákazníků.

V rámci výše uvedených žádostí Zástupce současně výslovně účastníka řízení požádal o sdělení data ukončení dodávek elektřiny (ohledně odběrných míst elektřiny pana [REDACTED] a pana [REDACTED]) či plynu (ohledně odběrného místa paní [REDACTED]).

Ve správním řízení bylo dále zjištěno, že účastník řízení data ukončení dodávek elektřiny sdělil ve vztahu k odběrnému místu elektřiny zákazníka pana [REDACTED] až po 56 dnech, k odběrnému místu elektřiny pana [REDACTED] až po 42 dnech a k odběrnému místu plynu paní [REDACTED] až po 48 dnech.

Dotčená ust. § 30 odst. 2 písm. m) a ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona stanoví povinnost obchodníka s elektřinou/plynem sdělit neprodleně datum ukončení dodávky elektřiny/plynu v případě, kdy (i) zákazník vypoví závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu nebo od takové smlouvy odstoupí (dojde tedy k jednostrannému ukončení smlouvy ze strany zákazníka), (ii) zákazník současně vystupuje v pozici spotřebitele a (iii) zákazník o to požádá.

S ohledem na vše výše uvedené je nesporné, že Zákazníci byli v postavení spotřebitelů (viz zejména uvedení data narození ve Smlouvách u jednotlivých Zákazníků, namísto IČO). Rovněž bylo zjištěno, že Zákazníci (prostřednictvím svého Zástupce) vypověděli své závazky ze Smluv, jejichž předmětem byla dodávka elektřiny ([REDACTED])/plynu ([REDACTED]), resp. podali výpovědi svých smluv účastníku řízení. Dále bylo zjištěno, že splněna je i poslední podmínka, když Zákazníci v rámci podaných žádostí o ukončení Smluv prostřednictvím jejich Zástupce požádali o neprodlené sdělení data ukončení dodávky elektrické energie/plynu.

S ohledem na výše uvedené je dle správního orgánu zřejmé, že účastník řízení měl ve vztahu k Zákazníkům povinnost ve smyslu ust. § 30 odst. 2 písm. m), potažmo ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona, tj. měl povinnost zákazníkům panu [REDACTED] a panu [REDACTED] sdělit neprodleně datum ukončení dodávky elektřiny, resp. zákazníci paní [REDACTED] sdělit neprodleně datum ukončení dodávky plynu.

Smyslem ustanovení o stanovení povinnosti obchodníka s elektřinou nebo plynem sdělit zákazníkovi datum ukončení dodávek elektřiny nebo plynu neprodleně, je zejména zajistit plnou informovanost zákazníka v postavení spotřebitele, jakož i následně umožnit plynulé navázání dodávky při změně dodavatele.

Obecně pojem „neprodleně“ znamená jinými slovy „bez zbytečného prodlení“, „okamžitě“, „ihned“, „bez meškání“ apod. Je tedy nutné dobu vymezenou tímto pojmem, zvláště v případech, kdy se jedná o sdělení data ukončení dodávky předmětné komodity (elektřina, plyn) podle výše uvedených ustanovení energetického zákona, počítat v řádu několika dnů.

Účastník řízení sdělil data ukončení dodávky elektřiny na základě požadavku zákazníka pana [REDAKCE] až po 56 dnech a zákazníka pana [REDAKCE] až po 42 dnech.

Účastník řízení sdělil dále datum ukončení dodávky plynu na základě požadavku zákazníka paní Sýkorové až po 48 dnech.

Správní orgán má za to, že účastník řízení ani v jednom z výše uvedených případů nepostupoval v souladu s dotčenými ustanoveními, když sdělení data ukončení dodávky energií po 56, 48 ani 42 dnech neodpovídá pojmu neprodleně, tj. v řádu několika dnů.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán uzavírá, že účastník řízení v případě odběrného místa elektřiny pana [REDAKCE] i pana [REDAKCE] postupoval v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když uvedeným zákazníkům v postavení spotřebitelů na jejich žádost (resp. žádost jejich Zástupce) spojenou s výpovědí smluv o sdružených službách dodávky elektřiny uvedených zákazníků nesdělil neprodleně datum ukončení dodávky elektřiny do jejich odběrných míst.

Účastník řízení dále v případě odběrného místa plynu paní [REDAKCE] postupoval v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když uvedenému zákazníkovi v postavení spotřebitele na jeho žádost (resp. žádost jeho Zástupce) spojenou s výpovědí smlouvy o sdružených službách dodávky plynu uvedeného zákazníka nesdělil neprodleně datum ukončení dodávky plynu do jeho odběrného místa.

V. II. II. Právní posouzení jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku III. tohoto rozhodnutí

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že paní [REDAKCE] měla uzavřenu Smlouvu s tehdejší právnickou osobou BICORN s.r.o. (kdy následně došlo ke změně názvu uvedené právnické osoby na RIGHT POWER ENERGY, s.r.o.), a to na dobu určitou do 1. srpna 2013 s termínem zahájení dodávky od 1. října 2010. Jelikož paní [REDAKCE] k 1. srpnu 2013 nepodala žádost o ukončení Smlouvy, došlo dle všeobecných obchodních podmínek ke změně platnosti Smlouvy na dobu neurčitou.

Účastník řízení následně informoval paní [REDAKCE], že se paní [REDAKCE] stala od 1. srpna 2016 zákazníkem účastníka řízení na základě smlouvy o prodeji části podniku uzavřené mezi právnickou osobou RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., a účastníkem řízení. V této části rozhodnutí správní orgán zdůrazňuje, že předmětem tohoto správního řízení nebylo posouzení, zda se účastník řízení skutečně mohl stát dodavatelem elektřiny do odběrného místa paní [REDAKCE] pouze na základě citované smlouvy o prodeji části podniku, tudíž tento převod odběrného místa paní [REDAKCE] tímto rozhodnutím není ani nikterak aprobován.

Dne 3. srpna 2016 zaslala paní [REDAKCE] (v návaznosti na oznámení účastníka řízení o převzetí jejího odběrného místa) účastníku řízení žádost o ukončení Smlouvy a požádala o písemné sdělení přesného data ukončení Smlouvy v co nejkratší době bez sankce.

Podle článku II. odstavce označeného bodem II. 5 písm. a) Všeobecných obchodních podmínek ke Smlouvě, smlouva uzavřená na dobu neurčitou zanikne uplynutím tříměsíční výpovědní lhůty počínající běžet prvního dne kalendářního měsíce následujícího po doručení dodavateli písemné výpovědi zákazníka podané bez uvedení důvodu.

Jelikož účastník řízení na výše uvedené určitým způsobem reagoval dopisem ze dne 31. srpna 2016, je zřejmé, že výše uvedený dopis s žádostí o ukončení Smlouvy paní [REDAKCE] byl účastníku řízení prokazatelně doručen v srpnu roku 2016.

Ve smyslu citovaného ustanovení Všeobecných obchodních podmínek ke Smlouvě tedy výpovědní lhůta začala běžet ode dne 1. září 2016 a skončit měla ke dni 30. listopadu 2016. Účastník řízení však toto nerespektoval, když nejprve paní [REDAKCE] sdělil datum ukončení Smlouvy až ke dni 1. srpna 2019, poté sdělil jiné datum ukončení ke dni 9. dubna 2018 (odběrné místo paní [REDAKCE] bylo skutečně převedeno k jinému dodavateli až ode dne 16. dubna 2018), a nadto účastník řízení pro období od 1. prosince 2016 do 15. dubna 2018 požadoval po paní [REDAKCE] (prostřednictvím dvou faktur) platby za dodávky elektřiny.

Jelikož však Smlouva měla být ukončena nejpozději ke dni 30. listopadu 2016, od 1. prosince 2016 (až do 15. dubna 2018, tj. téměř rok a půl) účastník řízení dodával elektřinu do odběrného místa paní [REDAKCE] bez právního důvodu, tj. aniž by si tyto služby daný zákazník u účastníka řízení objednal.

Je nutné současně upozornit na fakt, že nad výše uvedené skutečnosti paní Bartoníková účastníku řízení opakovaně sdělovala svůj požadavek na ukončení Smlouvy, resp. nezáměrně o dodávky elektřiny od účastníka řízení (nejprve dopisem ze dne 3. srpna 2016, poté e-mailem ze dne 5. září 2016, opětovně e-mailem dne 14. listopadu 2017, dalším e-mailem z téhož dne a ze dne 15. listopadu 2017, poté prostřednictvím Společnosti Terra Group Investment, a.s., opětovně dne 7. února 2018, a paní [REDAKCE] opětovně dne 13. března 2018). Účastník řízení tuto skutečnost nejméně do dne 26. března 2018 (kdy odeslal paní [REDAKCE] dopis, ve kterém uvedl, že důvody, pro které ke změně platnosti Smlouvy nedošlo, účastník řízení připisuje migraci dat společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., do zákaznického systému účastníka řízení) nerespektoval a nadále neumožnil ukončení Smlouvy paní [REDAKCE].

Podle vyjádření účastníka řízení ze dne 4. září 2018 žádost o ukončení Smlouvy měli zpracovávat ještě zaměstnanci společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., před přechodem agendy na účastníka řízení, a po zmigrování dat měla být Smlouva vedena jako smlouva na dobu určitou do 1. srpna 2019, přičemž účastník řízení měl až dne 13. března 2018 (na základě stížnosti zaslané paní [REDAKCE] Úřadu) přistoupit ke kontrole smluvních podmínek paní [REDAKCE] a založit požadavek na opravu data ukončení.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsaný skutek účastníka řízení vůči paní [REDAKCE] (specifikovaný ve výroku III. tohoto rozhodnutí), tzn. požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny prostřednictvím dvou faktur (tj. dvěma dílčími skutky) po paní [REDAKCE], které jí účastník řízení dodal, ačkoli si je uvedený zákazník neobjednal, jsou obchodními praktikami vůči spotřebitelům ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po paní [REDAKCE] jako spotřebiteli platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které jí dodal, ačkoli si je uvedený zákazník neobjednal (tedy i přes to, že uvedený zákazník opakovaně žádal ukončení Smlouvy, tj. nepožadoval od účastníka řízení žádné služby, kdy účastník řízení k prostudování smluvních dokumentů přistoupil až na základě stížnosti uvedeného spotřebitele zaslané Úřadu), dospěl správní orgán k závěru, že popsaná obchodní praktika účastníka řízení naplňuje znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiku dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, nezabýval se již tím, zda popsaná obchodní praktika je také zakázaná dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele či zda naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 1 témuž zákonu.

Co se týče doby, po kterou měl účastník řízení poskytovat paní [REDAKCE] sdružené služby dodávky elektřiny, aniž by si je u něj objednala, a za něž následně požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení nevyžádané dodávky elektřiny (resp. sdružené služby dodávky elektřiny bez smlouvy či objednávky) poskytoval v období od 1. prosince 2016 do 15. dubna 2018, tj. téměř rok a půl.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající (obchodník s elektřinou) užil po učinění rozhodnutí zákazníka – paní [REDAKCE] ohledně koupě (resp. po učinění rozhodnutí ohledně dalšího trvání Smlouvy) vůči ní jako spotřebiteli agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, čímž porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

Na výše uvedeném závěru nic nemění ani tvrzení účastníka řízení, že žádost o ukončení Smlouvy měli zpracovávat ještě zaměstnanci společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., před přechodem agendy na účastníka řízení. Nejenže

v době, kdy paní [REDAKCE] žádost o ukončení Smlouvy zasílala (3. srpna 2016), již veškeré podklady měl mít účastník řízení k dispozici, když se měl dle jeho slov ke dni 1. srpna 2016 na základě smlouvy o převodu části podniku stát dodavatelem elektřiny do odběrného místa paní [REDAKCE], ale především žádost paní [REDAKCE] byla až reakcí na uvítací dopis zaslaný právě účastníkem řízení. Není zřejmé, proč by účastník řízení zasílal uvítací dopisy, přestože by neměl potřebné podklady ve své dispozici. Nehledě na to, že žádost paní [REDAKCE] byla adresována přímo účastníku řízení. Není tedy ani zřejmé, proč by takto obdrženou žádost účastník řízení (poté, co dle jeho slov mělo dojít na základě smlouvy o převodu části podniku k převedení odběrného místa paní [REDAKCE] k účastníku řízení) postupoval společnosti RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., v době, kdy již byla účinná smlouva o převodu části podniku. Bez ohledu na výše uvedené, i pokud by bylo pravdivé tvrzení účastníka řízení, nebyla by možná liberace účastníka řízení právě s ohledem na objektivní odpovědnost účastníka řízení, tedy odpovědnost za výsledek, nikoli za zavinění, kdy nadto ani z ostatních okolností případu (zejména četnost dopisů paní [REDAKCE] a dobu trvání protiprávního stavu) neplyne, že by zde byly dány podmínky pro možnou liberaci účastníka řízení.

Obdobně je možné argumentovat ve vztahu k tvrzení účastníka řízení (které nadto účastník řízení nikterak nedoložil), že po zmigrování dat měla být Smlouva vedena jako smlouva na dobu určitou do 1. srpna 2019. Správní orgán má za to, že účastník řízení měl (o to více při komunikaci se zákazníkem v postavení spotřebitele) smluvní dokumentaci řádně ověřit již při první žádosti paní [REDAKCE], nikoli až na základě sdělení paní [REDAKCE], že se s žádostí o pomoc obrátila na Úřad. Současně je nutno uvést, že ani případné administrativní pochybení (ať už účastníka řízení či předchozího dodavatele) při zadávání do interního systému nemůže být důvodem liberace, resp. ospravedlnění postupu, který byl v dané věci uplatněn vůči spotřebiteli – paní [REDAKCE], která se téměř rok a půl u účastníka řízení domáhala svého práva na ukončení Smlouvy, které jí dle smluvní dokumentace bezpochyby náleželo již dne 30. listopadu 2016.

S ohledem na vše výše uvedené správní orgán uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal. Účastník řízení přitom platby požadoval prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] ze dne 27. září 2017 (vystavené za období od 10. října 2016 do 24. září 2017, tj. konkrétně v části od 1. prosince 2016 do 24. září 2017) a konečné faktury č. [REDAKCE] ze dne 24. dubna 2018 (vystavené za období od 25. září 2017 do 15. dubna 2018).

V. II. II. Zastavení části správního řízení (výroky VI. a VII. tohoto rozhodnutí)

Ve správním řízení bylo zjištěno, že zákazník paní [REDAKCE] měla uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a pan [REDAKCE] měl uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky plynu, kdy závazky z těchto smluv měly přejít na účastníka řízení.

Paní [REDAKCE] i pan [REDAKCE] si následně zvolili Zástupce, který v jednotlivých výše citovaných dnech požádal účastníka řízení v zastoupení uvedených zákazníků ve vztahu k jejich odběrným místům o ukončení stávajících smluv. Konkrétně tedy ve vztahu

k odběrnému místu elektřiny paní [REDACTED] a odběrnému místu plynu pana [REDACTED] (jelikož se jednalo o smlouvy na dobu určitou) požádal ukončení smluv v řádném nejbližším možném termínu, tedy aniž by byly smlouvy prolongovány.

V rámci výše uvedených žádostí Zástupce současně výslovně účastníka řízení požádal o sdělení data ukončení dodávek elektřiny (ohledně odběrného místa paní [REDACTED]) či plynu (ohledně odběrného místa pana [REDACTED]).

Ve správním řízení bylo dále zjištěno, že účastník řízení data ukončení dodávek elektřiny sdělil ve vztahu k odběrnému místu elektřiny zákazníka paní [REDACTED] až po 35 dnech a k odběrnému místu plynu pana [REDACTED] až po 38 dnech.

Dotčená ust. § 30 odst. 2 písm. m) a ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona stanoví povinnost obchodníka s elektřinou/plynem sdělit neprodleně datum ukončení dodávky elektřiny/plynu v případě, kdy (i) zákazník vypoví závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu nebo od takové smlouvy odstoupí (dojde tedy k jednostrannému ukončení smlouvy ze strany zákazníka), (ii) zákazník současně vystupuje v pozici spotřebitele a (iii) zákazník o to požádá.

S ohledem na vše výše uvedené je nesporné, že dotčení zákazníci (paní [REDACTED] a pan [REDACTED]) byli v postavení spotřebitelů (viz zejména uvedení data narození ve smlouvách u jednotlivých Zákazníků, namísto IČO). Rovněž bylo zjištěno, že uvedení zákazníci v rámci podaných žádostí o ukončení smluv (resp. jejich neprolongování) prostřednictvím jejich Zástupce požádali o neprodlené sdělení data ukončení dodávky elektrické energie/plynu.

Správní orgán se dále zabýval tím, zda je naplněna i poslední podmínka daná ust. § 30 odst. 2 písm. m) a ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona, tj. že uvedení zákazníci vypověděli závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu nebo od takové smlouvy odstoupili (došlo k jednostrannému ukončení smlouvy ze strany zákazníka).

Jak v případě odběrného místa elektřiny paní [REDACTED], tak odběrného místa plynu pana [REDACTED], oba uvedení zákazníci nepodali výpověď uzavřené smlouvy, ani od této neodstoupili, nýbrž požádali o neprolongování těchto smluv a o jejich ukončení v nejbližším možném termínu.

Jak již uvedla Rada Úřadu v rozhodnutí o rozkladu, v případě úkonu, jehož smyslem je zabránění prolongace smlouvy (ať již je nazván jakkoli), nelze popřít jistou podobnost s výpovědí smlouvy, nicméně ani určité odlišnosti – úkon nesměřuje primárně k předčasnému ukončení plnění závazku oproti ujednané době, ale k jeho neprodloužení, přičemž nedochází k ukončení plnění závazku uplynutím stanovené výpovědní doby, ale uplynutím původně sjednané doby trvání závazku tento zaniká.

Byť by s ohledem na účel dotčené právní normy bylo namístě ze strany obchodníků aplikovat uvedená ustanovení v širším slova smyslu, tedy že by měli zákazníky informovat o termínu ukončení dodávek v případě ukončení smlouvy z jakéhokoliv důvodu (tedy i v případě učinění úkonu v zabránění prolongace smlouvy), neboť věcně jde o obdobnou situaci, správní orgán nemůže ignorovat základní zásady správního trestání.

V řízení o přestupcích totiž nelze obecně rozšiřující výklad použít tam, kde by to znamenalo újmu pro pachatele (tj. rozšíření sankční odpovědnosti výkladem), neboť v případě správnětrestní odpovědnosti je nutno trvat na vysoké míře určitosti vymezení protiprávního jednání (resp. formulaci skutkové podstaty přestupku).

Jelikož je tedy v ust. § 30 odst. 2 písm. m) i ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona povinnost obchodníka s elektřinou/plynem sdělit neprodleně datum ukončení dodávky elektřiny/plynu zákazníkovi v postavení spotřebitele vázána výslovně pouze na jednostranný úkon zákazníka spočívající v podání výpovědi či odstoupení od smlouvy o dodávkách elektřiny/plynu, nikoli na úkon spočívající ve snaze zabránit prolongaci smlouvy či jiné ukončení smlouvy, má správní orgán za to, že přestupkovým (postižitelným) jednáním není neprodlené nesdělení data ukončení smlouvy na jakoukoli žádost zákazníka v postavení spotřebitele, ale pouze ve vztahu k té, která je spojena s výpovědí smlouvy či odstoupením od smlouvy o dodávkách elektřiny/plynu. To však není posuzovaný případ účastníka řízení ve vztahu k odběrným místům paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE]. K tomuto závěru správní orgán vede i skutečnost, že výčet úkonů zákazníků (tj. výpověď smlouvy a odstoupení od smlouvy) spojených s povinností obchodníka s elektřinou/plynem neprodleně sdělit datum ukončení smlouvy není demonstrativní.

Podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

S ohledem na výše uvedené bylo správní řízení v části týkající se podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit jednáním vůči paní [REDAKCE] popsáním ve výroku VI. tohoto rozhodnutí, a týkající se podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit jednáním vůči panu [REDAKCE] popsáním ve výroku VII. tohoto rozhodnutí, podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zastaveno, jelikož tam popsaná jednání vytykána účastníku řízení nejsou přestupky (skutková podstata uvedená v zákoně nedopadá na případy, kdy zákazník požádá pouze o neprolongaci smlouvy uzavřené na dobu určitou, tj. kdy úkon nesměruje k předčasnému ukončení smlouvy oproti ujednané době a kdy k zániku závazku dochází pouze uplynutím původně sjednané doby jeho trvání).

V. III. Formální a materiální stránka přestupků

V. III. I. Přestupky dle výroku I. a II. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální stránky celkem 2 přestupků, a to:

- a) pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil dvěma dílčími skutky, tj. jedním vůči panu [REDAKCE] a jedním vůči panu [REDAKCE], tím, že nesdělil neprodleně na žádost zákazníků (spotřebitelů) – pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE] v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona datum ukončení dodávky elektřiny do jejich odběrných míst, přestože o to uvedení zákazníci výslovně požádali v rámci žádosti o ukončení jejich smluv, resp. výpovědí jejich smluv o sdružených službách dodávky elektřiny (zaslané prostřednictvím jím zvoleného Zástupce),

- b) přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) – paní ██████████ v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona datum ukončení dodávky plynu do jejího odběrného místa, přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci žádosti o ukončení jeho smlouvy, resp. výpovědi jeho smlouvy o sdružených službách dodávky plynu (zaslané prostřednictvím jím zvoleného Zástupce).

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí následující.

Na posouzení odpovědnosti za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu (přestupku). Při absenci definice pokračujícího přestupku ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona má za kumulativně splněné, když se jedná o dva dílčí útoky – skutky spočívají v neprodleném nesdělení data ukončení dodávky elektřiny dvěma zákazníkům, tyto dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (ztížení plynulého přechodu k jinému dodavateli elektřiny zákazníků), tyto dílčí útoky naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, tyto dílčí útoky byly provedeny stejným způsobem (neprodlené nesdělení data ukončení dodávky elektřiny), v blízké souvislosti časové (ke sdělení data ukončení dodávky elektřiny mělo v případě pana ██████████ dojít nejpozději ke konci měsíce ledna roku 2017, v případě pana ██████████ nejpozději začátkem měsíce února 2017), jakož i souvislostí v předmětu útoku (vůči zákazníkovi v postavení spotřebitele a jeho právu sdělení data ukončení dodávky elektřiny).

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy

je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V posuzovaných případech (uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí) konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení zájmu spotřebitele na poskytnutí informace ohledně ukončení smlouvy o dodávkách elektřiny/plynu, ponechání spotřebitele v nejistotě ohledně ukončení smluvního závazku, jakož i možného narušení plynulého navázání dodávky při změně dodavatele elektřiny/plynu.

S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení popsané v tomto rozhodnutí ve výrocích I. a II. dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že je naplněna také materiální stránka obou přestupků, tj. pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) a přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona.

V. III. II. Přestupek dle výroku III. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že byla naplněna formální stránka pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, když účastník řízení jako prodávající po učinění rozhodnutí zákazníka v postavení spotřebitele – paní ██████████ ohledně koupě (resp. po učinění rozhodnutí ohledně dalšího trvání Smlouvy) sdružených služeb dodávky elektřiny užil nekalou obchodní praktiku, konkrétně agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, čímž účastník řízení porušil zákaz stanovený v ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku III. tohoto rozhodnutí jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí následující. Pokračováním v přestupku se dle ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele.

Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (výrok III. tohoto rozhodnutí) má za kumulativně splněné, když (i) oba dílčí útoky (spočívající v požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny prostřednictvím dvou faktur, které účastník řízení spotřebiteli dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal) naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je (dílčí skutky na sebe časově navazují a byly spáchány obdobným jednáním – vystavením faktur, prostřednictvím kterých

byly požadovány platby), (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení (požadováním platby za neobjednané služby) a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (účastník řízení jakožto prodávající je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny).

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaného přestupku.

Z hlediska materiální stránky přestupku je obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

Konkrétní společenskou škodlivost jednání účastníka řízení pak správní orgán spatřuje zejména v počtu úkonů, které musela paní [REDAKCE] učinit, aby došlo ze strany účastníka řízení k ukončení protiprávního jednání, tedy ukončení dodávek elektřiny bez právního důvodu. Dále konkrétní společenskou škodlivost dokresluje délka trvání protiprávního stavu, tj. od 1. prosince 2016 (když ke dni 30. listopadu 2016 měla být správně smlouva ukončena) do 15. dubna 2018, jakož i skutečnost, že účastník řízení (jak sám uvedl ve svém přípisě ze dne 4. září 2018) ke kontrole smluvních podmínek přistoupil až na základě sdělení paní [REDAKCE], že podala podnět k prošetření adresovaný Úřadu, tudíž nikoli z vlastní iniciativy, resp. na základě opakovaných žádostí ze strany paní [REDAKCE].

S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení vůči spotřebiteli – paní [REDAKCE] dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že je naplněna také materiální stránka přestupku, tj. konkrétně přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (výrok III. tohoto rozhodnutí).

V. IV. Odpovědnost za přestupky (výroky I. až III. tohoto rozhodnutí)

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupky či kterýkoli z vytýkaných přestupků dle výroku I. a II. tohoto rozhodnutí neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaných 2 přestupků dle energetického zákona.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsanými skutky dopustil spáchání 2 přestupků dle energetického zákona, a to:

- a) pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona (výrok I. tohoto rozhodnutí),
- b) přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona (výrok II. tohoto rozhodnutí).

Rovněž ve vztahu k pokračujícímu přestupku dle zákona o ochraně spotřebitele uvedenému ve výroku III. se správní orgán zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaného přestupku.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsanými skutky dopustil také spáchání přestupku dle zákona o ochraně spotřebitele, a to pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (výrok III. tohoto rozhodnutí).

S ohledem na výše uvedené správní orgán přistoupil k uložení správního trestu.

VIII. Uložení správního trestu

Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci části „VII. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele (účastníka řízení) jsou ve vztahu k vytykaným přestupkům podle energetického zákona výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, kdy se i v případě přestupku podle zákona o ochraně spotřebitele (výrok III. tohoto rozhodnutí) užije zákon o odpovědnosti za přestupky, jelikož přestupek byl dle ust. § 2 odst. 4 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky spáchán dne 24. dubna 2018, tj. kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku, tedy spáchán po nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky (1. července 2017). Z těchto důvodů správní orgán použil ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu podle zákona o odpovědnosti za přestupky.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání celkem 3 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění 3 různých skutkových podstat, a tím 3 přestupků – konkrétně pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který ze 3 vytykaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytykaných přestupků je nejzávažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo pro uložení správního trestu užito znění energetického zákona ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, lze za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona i přestupek dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona uložit pokutu do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Podle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že přísněji trestné jsou posuzované přestupky dle energetického zákona, neboť zákonodárce za spáchání těchto přestupků stanovil vyšší horní hranici sazby pokuty, než ohledně posuzovaného přestupku dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele.

Ve vztahu k posuzovaným přestupkům dle energetického zákona je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů jsou ve vztahu k posuzovaným přestupkům stejné, tj. pokuta až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že horní hranice sazby pokuty za projednávané přestupky dle energetického zákona jsou stejné.

Co se týče hodnocení závažnosti přestupků, správní orgán konstatuje, že je při ukládání sankce (a při použití absorpční zásady dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) nutno zohlednit, že se jedná o opakované naplňování téže skutkové podstaty (akorát v jiné oblasti energetiky, tj. v prvním případě v oblasti elektroenergetiky, ve druhém v oblasti plynárenství) více skutky de iure.

Jestliže byl přestupek spáchán opakovaným naplňováním téže skutkové podstaty, nejedná se obecně o více různých přestupků [tedy přesněji řečeno se jedná o 2 přestupky stejného druhu (specifikované ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí), stejné (resp. s ohledem na různou oblast přesněji řečeno obdobné) skutkové podstaty]. Mnohdy v takových případech nelze ani dost dobře vybrat ten, který by byl nejzávažnější, když je jednáním spáchán stejný (obdobný) přestupek se stejnou horní hranicí sazby pokuty. Při ukládání pokuty je pak správní orgán vázán pouze rozpětím výše sankce.

Přes tyto skutečnosti však správní orgán v jednom z posuzovaných případů spatřuje vyšší závažnost oproti druhému, a shledává jej tedy jako nejzávažnější, a to pokračující přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jako obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 140504814) v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona nesdělil neprodleně na žádost zákazníka v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny, datum ukončení dodávky elektřiny, a to dvěma dílčími skutky (tj. jedním vůči každému z níže uvedených zákazníků), když:

- a) nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [redacted], nar. [redacted], datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [redacted] na adrese [redacted], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 16. ledna 2017 prostřednictvím zástupce – právnické osoby eCentre, a.s., se sídlem Argentinská 286/38, Holešovice, 170 00 Praha 7, IČO: 27149862, dále jen „Zástupce“ (kdy současně podal výpověď Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu ze dne 25. října 2013),
- b) nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [redacted], nar. [redacted], datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [redacted] na adrese [redacted], přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal dne 27. ledna 2017 prostřednictvím

Zástupce (kdy současně podal výpověď Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu ze dne 15. září 2014).

Správní orgán shledává výše uvedený pokračující přestupek závažnější oproti dalšímu přestupku dle energetického zákona, tj. oproti přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí, s ohledem na vyšší počet dílčích útoků, kdy přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí byl spáchán dvěma dílčími útoky, naproti tomu přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí fakticky pouze jedním útokem (jedná se o jednorázový přestupek).

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přílehavý, zejm. s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného přestupku, kdy má za to, že spáchaný přestupek je závažný, a to zejména s ohledem na to, že účastník řízení využil svého postavení v rámci požadavku zákazníků (spotřebitelů) pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE] na ukončení smluvního vztahu, konkrétně jejich smluv, za účelem změny dodavatele elektřiny. Účastník řízení nesdělil uvedeným zákazníkům datum ukončení smlouvy o dodávkách elektřiny neprodleně (tj. bez zbytečného prodloužení, okamžitě, ihned či bez meškání), ale až po 56 dnech v případě pana [REDAKCE] a až po 42 dnech v případě pana [REDAKCE], čímž nejenže prodloužil dobu právní nejistoty uvedených zákazníků ohledně ukončení

smlouvy, ale též zkrátil dobu, po kterou mohli daní zákazníci reálně jednat o podmínkách smlouvy s novým dodavatelem (event. vybírat nového dodavatele).

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje nesoučinnost prodávajícího v rámci požadavku spotřebitele na ukončení smlouvy či uvádění nepravdivých informací vůči spotřebiteli a ve svém důsledku obecně klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Popsané protiprávní jednání účastníka řízení je správním orgánem vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení. Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli spotřebitele v postavení zákazníka. Takové praktiky by v neposlední řadě měly negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.

Jak již správní orgán výše uvedl, odpovědnost právnických osob za spáchání přestupku je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlídnout ke skutečnosti, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení zřejmě nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení (přestože jisté indicie, např. v zájmu na zabránění ve změně dodavatele a udržení si odběratele, toto naznačují), a proto tuto skutečnost vyhodnotil ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trval protiprávní stav, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Jak již správní orgán uvedl, pojem neprodleně je nutné vykládat v řádu několika dnů. Správní orgán za neprodlené sdělení rozhodně nepovažuje sdělení po 56 dnech, resp. 42 dnech (tj. téměř po dvou měsících, resp. po více než měsíci) od žádosti zákazníka. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení na žádost zákazníka odpověděl až po 56 dnech, resp. 42 dnech, považuje tuto dobu správní orgán vzhledem k její délce za přitěžující okolnost.

Správní orgán se zabýval také počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy je nutno konstatovat, že účastník řízení spáchal pokračující přestupek dvěma dílčími útoky, což nezvyšuje závažnost posuzovaného přestupku.

Správní orgán však jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení posuzovaný přestupek spáchal ve vícečinném souběhu se 2 dalšími přestupky, mezi kterými je mimo jiné i přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (výrok III. tohoto rozhodnutí), kdy se sice jedná o přestupek mírněji trestný, avšak dle názoru správního orgánu se jedná o přestupek svou podstatou závažný, neboť má za to, že obecně užití klamavé obchodní praktiky, nadto v dané věci agresivní, je velmi závažným jednáním, s ohledem na již avizované velmi oslabené postavení spotřebitele vůči dodavateli.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.

V tomto případě je třeba zohlednit, že účastníku řízení byla:

- příkazem Úřadu ze dne 19. ledna 2015, č. j. 00532-3/2015-ERU, pravomocně uložena pokuta ve výši 5 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015,

což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

Účastníku řízení byla dále:

- rozhodnutím Úřadu v části věci ze dne 13. prosince 2016, č. j. 11574-7/2015-ERU (potvrzeným rozhodnutím o rozkladu ze dne 21. června 2017), pravomocně uložena pokuta ve výši 30 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele,
- rozhodnutím Úřadu ze dne 30. června 2017, č. j. 12263-5/2016-ERU (potvrzeným rozhodnutím o rozkladu ze dne 22. května 2018), pravomocně uložena pokuta ve výši 100 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2013,
- rozhodnutím Úřadu ze dne 23. května 2018, č. j. 02634-7/2018-ERU (v části potvrzeným rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. února 2019), pravomocně uložena pokuta ve výši 110 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona, přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona, 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016,
- rozhodnutím Úřadu ze dne 16. dubna 2018, č. j. 11574-25/2015-ERU (potvrzeným rozhodnutím o rozkladu ze dne 25. října 2018, č. j. 11574-28/2015-ERU), byla pravomocně uložena pokuta ve výši 300 000 Kč za spáchání 22 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2013,
- rozhodnutím Úřadu ze dne 10. října 2018, č. j. 12636-25/2016-ERU (potvrzeným rozhodnutím o rozkladu ze dne 4. června 2019, č. j. 12636-32/2016-ERU), byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 110 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení za spáchání sedmi správních deliktů podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Účastník řízení spáchal projednávaný přestupek od konce měsíce ledna roku 2017 do nejpozději první poloviny měsíce února roku 2017 (kdy nejpozději měl zákazníkům sdělit data ukončení dodávky elektřiny), tj. ještě před tím, než byl potrestán za jiná protiprávní jednání – viz výše citovaná pravomocná rozhodnutí Úřadu. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný různorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění různých skutkových podstat.

Na výše popsanou situaci lze přiměřeně použít závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62, z nichž vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání správních deliktů (přestupků).

Vzhledem k výše uvedenému je nutné i na danou situaci analogicky použít zásadu absorpce, což bylo zohledněno ve prospěch účastníka řízení.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20 dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán čerpal z veřejně dostupných informací (konkrétně ze Sbírký listin Veřejného rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení). Z Výkazu zisku a ztráty účastníka řízení za rok 2019 bylo zjištěno, že v roce 2019 dosáhl účastník řízení celkového výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 613 897 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši 772 757 000 Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu

absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku IV. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.

Ve vztahu k namítanému porušení zásady reformatio in peius, když správní orgán v napadeném rozhodnutí uložil účastníku řízení vyšší pokutu, než jaká mu byla uložena ve zrušeném příkazu, jak ostatně opětovně učinil i v tomto rozhodnutí, správní orgán v souladu s názorem Rady uvádí, že takový postup je možný, jelikož po zrušení příkazu došlo ke spojení s dalším správním řízením a tedy k rozšíření předmětu správního řízení (řízení bylo vedeno o více skutcích) oproti původně vydanému příkazu.

K výši částky, o kterou byla pokuta zvýšena v tomto rozhodnutí oproti zrušenému příkazu, správní orgán uvádí, že k navýšení (konkrétně o 30 000 Kč) došlo zejména z důvodu, že předmět správního řízení byl rozšířen o přestupek dle zákona o ochraně spotřebitele – konkrétně agresivní obchodní praktiku užitou účastníkem řízení vůči spotřebiteli. Jak již správní orgán výše uvedl, jedná se sice o přestupek mírněji trestný z hlediska maximálně možné ukládané sankce uvedené v zákoně, avšak dle názoru správního orgánu se jedná o přestupek svou podstatou závažný, neboť má za to, že obecně užití nekalé obchodní praktiky, nadto v dané věci agresivní, je velmi závažným jednáním, s ohledem na již avizované velmi oslabené postavení spotřebitele vůči dodavateli. Nekalé obchodní praktiky totiž významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

V posuzované věci je přestupek podle zákona o ochraně spotřebitele objektivně závažný a zvýšení pokuty odůvodňuje, jelikož ihned poté, co účastník řízení vyrozuměl paní Bartoníkovou o tom, že převzal práva a povinnosti dodavatele vyplývající z její stávající platné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny od právnické osoby RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., paní [REDAKCE] požádala o ukončení smluvního vztahu v co nejkratší době bez sankce. Z tohoto je tedy zřejmá vůle uvedeného spotřebitele nebýt zákazníkem účastníka řízení (resp. důvodem pro ukončení smluvního vztahu zřejmě byla právě změna dodavatele na účastníka řízení, ke které mělo dojít na základě smlouvy o prodeji části podniku, tj. úkonu zcela mimo vůli zákazníka). Přičemž závažnost jednání účastníka řízení je umocněna tím, že tuto vůli zákazníka v postavení spotřebitele na svobodnou změnu dodavatele nerespektoval, kdy mu následně dodával služby, aniž by si je tento zákazník objednal a za tyto požadoval úhradu. Závažnost tohoto skutku je dále navýšena délkou trvání protiprávního stavu vzniklého v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení, když účastník řízení tyto nevyžádané služby zákazníkovi v postavení spotřebitele poskytoval téměř rok a půl (konkrétně v období od 1. prosince 2016 do 15. dubna 2018).

Ze všech výše uvedených důvodů má správní orgán za to, že i původní navýšení sankce o 70 000 Kč bylo zákonné a zejména reflektující závažnost přestupku, o který bylo správní řízení po zrušení příkazu rozšířeno. V tomto rozhodnutí však správní orgán přistoupil ke zvýšení pokuty oproti zrušenému příkazu pouze o částku ve výši 30 000 Kč, resp. přistoupil ke snížení pokuty oproti (zrušenému) napadenému rozhodnutí o 40 000 Kč, a to s ohledem na to, že část správního řízení byla zastavena (viz výroky VI. a VII. tohoto rozhodnutí) a část správního řízení byla oproti napadenému rozhodnutí kvalifikována jako pokračující přestupek (viz výrok I. tohoto rozhodnutí).

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

IX. Náklady řízení

Souběžně je výrokem V. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v.r.
oprávněná úřední osoba
ředitel odboru sankčních řízení